

farlige Forhold kunde bringes derhen til, at Mænd kunde træde sammen, der væsentligt havde de samme Grundanskuelser, om de end i de 3 sidste Aar have staaet noget fjernt fra hverandre. Det er jo Modgang, der er det bedste Middel til at forene og slutte sammen, og Modgang er næsten altid det, der adskilte. Naar der nu er Udsigt til, at vi i nogen Tid skulle have politisk Modgang, og at vi skulle være belavede paa at vise, at vi have en Villie, saa kan det være, at vi af denne sørgelige Situation alligevel faae det Gode, at der bliver samlet et Fleertal, hvor der før intet saadant har været, og dette er Noget, man ikke maa overse. — Jeg holder mig overbevist om, at den Banffelighed, der muligt kan være tilstede ved ikke nu at have en Finantslov, er overveiet ligesaa fuldt og samvittighedsfuldt fra Ministeriets Side, som vi bør overveie den. Naar derfor Ministeriet efter den bedste og fuldeste Overveieelse er kommet til at stille Sagen saaledes hen, at det kan være, at det kommer til at aftræde, uden at nogen Finantslov er voteret, saa har jeg den Tillid til det, at det veed, at der ikke derved vil fremkomme nogen stor og væsentlig Banffelighed; thi havde det vidst, at dette kunde medføre nogen Banffelighed, saa er jeg overbevist om, at det ikke havde stillet det hen i det Uvisse, om det skulde fratræde eller ikke. Deri søger jeg en stor Beroligelse; det er Ministeriet, der har fremkaldt Stillingen her og ikke Folkethinget. — Der har været nævnet „Opøsning“ — ja, det behøver jeg egentlig ikke at sige Stort om; thi jeg tror ikke, at de Medlemmer her i Thinget, der ville stemme imod Ministeriet, frygte en Opøsning. En Opøsning af Folkethinget vil, saavidt jeg kjender til Stemningen, vistnok føre til, at ved de nye Valg flere ville blive bragte ind i Thinget, som høre til den Side, hvorpaa jeg staaer, end der er nu, saa at der ikke er nogenjomhelst Grund til at lade sig bevæge af dette Hensyn til at stemme anderledes, end man ellers i og for sig anseer det for rigtigt; jeg tror ikke, at der kan være nogenjomhelst Tanke om, at en Opøsning vilde blive Følgen. Naar det skulde komme dertil, at der maatte vise sig et Fleertal imod

Ministeriet, og at dette skulde bevirke, at Ministeriet gaaer af, saa vil jeg for mit Vedkommende have mig forbeholdt, at det ikke maa betegnes saaledes, som det af den ærede sidste Taler blev betegnet, nemlig at vi da paa en uventlig Maade vilde stilles fra Ministeriet. Jeg er ligesaa venlig stemt imod de Herrer af Ministeriet, som jeg altid har været; jeg er i fuld Samstemning med det ærede Ministerium, og glæder mig til den Beslutning, det har taget; jeg er fuldstændigt enig med det, og der kan ikke være Tale om nogen uventlig Stemning. — Ja, dette er, hvad jeg havde at sige fra mit Standpunkt, og, efter hvad jeg saaledes har udtalt, vil jeg slutte med at anbefale at stemme for Mindretallets Forslag.

Conseilspræsidenten: Det følger at sig selv, at jeg slet ikke kan anerkjende Rigtigheden af den historiske Skildring, som den ærede sidste Taler har givet saavel af Regjeringens Stilling som af Forholdet imellem Folkethinget og Landstinget, og jeg maa ganske bestemt protestere imod, at Ministeriet nærer nogen Forskjælighed enten for det ene eller for det andet Thing; det har kun at tage Hensyn til Rigsdagen og dens to Afdelinger, men det nærer ikke nogenjomhelst Forskjælighed, hverken naturlig eller kunstig, for nogen af dem. — Der er en anden Ting, om hvilken jeg ogsaa ganske bestemt maa oplyse den ærede sidste Taler. Det er maaskee ikke kommet klart frem ved Udtalelser her, men det er ganske bestemt udtalt ligeoverfor Finantsudvalget, at jeg personlig maa beklage ikke at kunne føre denne Kamp og Strid saa langt, som jeg vilde ansee det for rigtigt, fordi mine Gøner ikke strække til. Jeg har en levende Overbeviisning om, at det Standpunkt, hvorpaa Ministeriet staaer, er det rette og sande, og at det før eller senere maa komme til en udtryffeligg Kamp i Folket om, hvad der er virkelig Deconomi, hvad der hører til en Statshusholdning under disse politiske Forhold. Hvilke Offre Folket maa bære, maa under en eller anden Form komme til at ligge aabent for Folket, saaledes at det med fuld Bevidsthed vælger dem, der virkelig vilde stræbe efter blot at udvikle de materielle Kræfter uden Hensyn til, hvorledes Retstilstanden